

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

दाखल अंक

M-2580

शिरषक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
भगवद्गीता	-	दर्शनशास्त्र	अपूर्ण	-	३/७	50	संस्कृत	कागज	9	28		

दयंत्वापो न शोषयति मारुतः ॥ २३ ॥ अच्छेद्यो यमदाद्यो यमक्रेद्यो शो
ष्य एव च ॥ नित्यः सर्वगतस्थाणुरचलो यं सनातनः ॥ २४ ॥ अव्यक्तो य
मचिंत्यो यमविकार्यो यमुच्यते ॥ तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुम
र्हसि ॥ २५ ॥ अथैवैनं नित्यजातं नित्यं वामन्यसे मृतं ॥ तथापि त्वं महा
बाहो नैवं शोचितुमर्हसि ॥ २६ ॥ जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृत-
स्य च ॥ तस्मादपरिहार्येर्ध्मिन त्वं शोचितुमर्हसि ॥ २७ ॥ अव्यक्तादीनि
भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ॥ अव्यक्तनिधनान्येव तत्र कापरिदेव
ना ॥ २८ ॥ आश्चर्यवत्पश्यतिकश्चिदेन माश्चर्यवद्ददति तथैव चान्यः
॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित् ॥ २९ ॥

भ. गी.

९

देही नित्यमवध्योयं देहै सर्वस्य भारत ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शो-
चितुमर्हसि ॥ ३० ॥ स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकं पितुमर्हसि ॥ धर्म्यादि-
युद्धान्छ्रेयान्यक्षत्रियस्य न विद्यते ॥ ३१ ॥ यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारम-
पावृतं ॥ सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशं ॥ ३२ ॥ अथ चेत्त्वमि-
मं धर्म्यं संग्रामं न करिष्यसि ॥ ततः स्वधर्मं कीर्त्तिं च हित्वा पापमवा-
प्स्यसि ॥ ३३ ॥ अकीर्त्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति ते व्ययां ॥ संभावित-
स्य चाकीर्त्तिर्मरणदतिरिच्यते ॥ ३४ ॥ भयाद्रणादुपरतं मंस्यंते त्वां म-
हारथाः ॥ येषां च त्वं बहुमतो भूत्वा यास्यसि लाघवं ॥ ३५ ॥ अवाञ्मवादां
श्वबहून् वदिष्यन्ति तवाहिताः ॥ निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं

९

नुकिं॥३६॥ हतोवाप्राप्यसिस्वर्गं जित्वावाभोक्ष्यसेमहीं॥ तस्मादुत्ति
ष्ठ कौंतेय युद्धाय कृतनिश्चयः॥३७॥ सुखदुःखे समे कृत्वा लाभाला
भोजयाजयो॥ ततो युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि॥३८॥ एषा ते
भिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगे त्विमांश्चणु॥ बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ कर्मबंधं
प्रहास्यसि॥३९॥ नेहा भिक्कमनाशोस्ति प्रत्यवायो न विद्यते॥ स्वल्प
मप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात्॥४०॥ व्यवसायामिका बुद्धिरे
केह कुरुनंदन॥ बहुशारवाह्यनंताश्च बुद्धयो व्यवसायिनां॥४१॥ या
मिमांषुष्पिता वाचं प्रवदंत्य विपश्चितः॥ वेदवाद्दरताः पार्थ नान्य
दस्तीति वादिनः॥४२॥ कामात्मानः स्वर्गपराजन्मकर्मफलप्रदां॥

भ.गी.
१०

क्रियाविशेषबहुलां भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥ ४३ ॥ भोगैश्वर्यप्रसक्तानां
तथापहृतचेतसां ॥ व्यवसायामिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते ॥ ४४ ॥
त्रैगुण्यविषया वेदानि रैगुण्यो भवार्जुन ॥ निर्द्वंद्वो नित्य सत्त्वस्थो
निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ ४५ ॥ यावानर्थ उदपाने सर्वतः संप्लुतोद
के ॥ तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ॥ ४६ ॥ कर्मण्येवाधि
कारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ मा कर्मफलहेतुर्भूर्माते संगोस्त्वकर्मणि
॥ ४७ ॥ योगस्थः कुरु कर्माणि संगं त्यक्त्वा धनं जय ॥ सिद्धिं सिद्धोः स
मो भूत्वा समतं योग उच्यते ॥ ४८ ॥ दूरेण त्यक्त्वा कर्म बुद्धि योगाद्धनं
जय ॥ बुद्धौ शरणमन्विच्छुक्लपणाः फलहेतवः ॥ ४९ ॥ बुद्धियुक्तो

अ०

२

१०

जहातीह उभे सुकृतदुष्कृते ॥ तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौ
शलं ॥ ५० ॥ कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्ता मनीषिणः ॥ जन्मबन्धवि
निर्मुक्ताः पदंगच्छन्त्यनामयं ॥ ५१ ॥ यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतित
रिष्यति ॥ तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ॥ ५२ ॥ श्रुति-
विप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला ॥ समाधावचला बुद्धिस्तदा
योगमवाप्स्यसि ॥ ५३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ स्थितप्रज्ञस्य का भाषा
समाधिस्थस्य केशव ॥ स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत ब्रजेत किं ॥ ५४ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थ मनोगतान् ॥
आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥ ५५ ॥ दुःखेष्वनुद्विग्न-

भ.गी.
११

मनाः सुखेषु विगतस्पृहः ॥ वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरु-
च्यते ॥ ५६ ॥ यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्प्राप्य शुभाशुभां ॥ नाभिनन्द-
ति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५७ ॥ यदा संहरते चायं कूर्मो गानी-
व सर्वशः ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५८ ॥ वि-
षया विनिवर्त्तते निराहारस्य देहिनः ॥ रसवर्जसोऽप्यस्य परं दृष्ट्वा-
निवर्त्तते ॥ ५९ ॥ यततोऽप्यिकों तैय पुरुषस्य विपश्चितः ॥ इन्द्रिया-
णि प्रमार्थी निहरंति प्रसभं मनः ॥ ६० ॥ तानि सर्वाणि संयम्य युक्त-
आसीत मत्परः ॥ वशे हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६१ ॥
ध्यायतो विषयान्पुंसः संगस्तेषूपजायते ॥ संगोऽसंजायते कामः

अ०
२

११

कामाक्रोधोभिजायते॥६२॥ क्रोधाद्भवतिसंमोहः संमोहात्स्मृति
विभ्रमः॥ स्मृतिभ्रंशा बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति॥६३॥ राग
द्वेषादियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन्॥ आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसा
दमधिगच्छति॥६४॥ प्रसादे सर्वदुःखानां हानिरस्योपजायते॥ प्रस
न्नचेतसो त्वाशुबुद्धिः पर्यवतिष्ठते॥६५॥ नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न-
चायुक्तस्य भावना॥ न चाभावयतः शान्तिरशान्तस्य कुतः सुखं॥
६६॥ इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनो नुविधीयते॥ तदस्य हरति प्रज्ञां
वायुर्नावमिवांभसि॥६७॥ तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि
सर्वशः॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता॥६८॥ या

भ. गी.

१२

निशासर्वभूतानांतस्यां जागर्तिसयमी॥ यस्यां जाग्रतिभूतानि
सानिशापश्यतो मुनेः॥६९॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमा-
पः प्रविशंति यद्दत्त॥ तद्दत्तामायं प्रविशंति सर्वे सशान्तिमाप्नो-
ति न कामकामी॥७०॥ विहाय कामान्यः सर्वान् पुमांश्चरति नि-
स्पृहः॥ निर्ममो निरहंकारः स शान्तिमधिगच्छति॥७१॥ एषा ब्रा-
ह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति॥ स्थित्वास्या मंतकाले पिव्र
ह्मनिर्वाणमृच्छति॥७२॥ इति श्रीमद्भगवद्गीता सूयनिष सुब्र
ह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे सांख्ययोगो नाम
महिती यो ध्यायः॥२॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥ श्रीभगवानुवाच॥

१२

ज्यायसीवेत्कर्मणस्तेमताबुद्धिर्जनार्दन॥ तत्किंकर्मणिघोरेमानि
योजयसिकेशव॥ १॥ व्यामिश्रेणेववाक्येनबुद्धिंमोहयसीवमे॥ तदे
कंवदनिश्चित्ययेनश्रेयोहमाप्नुयां॥ २॥ श्रीभगवानुवाच॥ लो
केस्मिन्निदिविधानिष्ठापुराप्रोक्तामयानघ॥ ज्ञानयोगेनसारख्यानां
कर्मयोगेनयोगिनां॥ ३॥ नकर्मणामनारंभान्नैकर्म्यपुरुषोऽश्नुते॥ न
चसंन्यसनादेवसिद्धिंसमधिगच्छति॥ ४॥ नहिकश्चिद्वक्षणमपि-
जातुतिष्ठत्यकर्मकृत॥ कार्यतेत्यवशःकर्मसर्वःप्रकृतिर्जैर्गुणैः॥
५॥ कर्मेन्द्रियाणिसंयम्ययआस्तेमनसास्मरन्॥ इन्द्रियार्थान्विमृ
ष्टात्सामिथ्याचारःसमुच्यते॥ ६॥ यास्तिन्द्रियाणिमनसानियम्यार

म.गी.
१३

भतेर्जुन॥ कर्मैन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः सविशिष्यते॥७॥ नियतंकु
रुकर्मत्वं कर्मज्यायोत्वकर्मणः॥ शरीरयात्रापि च तेन प्रसिद्ध्येद-
कर्मणः॥८॥ यज्ञार्थात्कर्मणो न्यत्र लोको यं कर्म बंधनः॥ तदर्थक-
र्मकौंतेय मुक्तसंगः समाचर॥९॥ सह यज्ञाः प्रजाः सृष्ट्वा पुरो वा-
च प्रजापतिः॥ अनेन प्रसविष्यध्वमेष वोस्त्विष्टकामधुक॥१०॥
देवान्भावयतानेन ते देवा भावयतुवः॥ परस्परं भावयंतः श्रेयः प-
रमवाप्स्यथ॥११॥ इष्टान्भोगान्हि वो देवा दास्यंते यज्ञभाविताः
॥ तैर्दत्तान्प्रदायेभ्यो यो भुंक्ते स्तेन एव सः॥१२॥ यज्ञशिष्टाशिनः
संतो मुच्यंते सर्वकिल्बिषेः॥ भुंजंते ते त्वघं पापा ये पचंत्यात्मका-

अ०
३

१३

रणात्॥१३॥ अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः॥ यज्ञा
द्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः॥१४॥ कर्म ब्रह्मोद्भवं विद्धि ब्रह्मा
क्षरसमुद्भवं॥ तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं॥१५॥ ए-
वं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः॥ अधायुरिन्द्रियारामो मोघं पा-
र्थसजीवति॥१६॥ यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः॥ आ-
त्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते॥१७॥ नैव तस्य कृते नार्थो ना-
कृते नेह कश्चन॥ न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः॥१८॥
तस्मादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर॥ असक्तो त्याचरन्क-
र्म परमाप्नोति पूरुषः॥१९॥ कर्मणो वहि संसिद्धिमास्ति ता जन

भ.गी.

१४

कादयः॥ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि॥ २०॥ यद्यदाच
रतिश्रेष्ठस्तत्तदेवेतरोजनः॥ स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुव
र्तते॥ २१॥ न मे पार्थास्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंच न॥ नानवाप्तम
वाप्तव्यं वर्त्तएव च कर्माणि॥ २२॥ यदि त्वहं न वर्त्तेयं जातु कर्मण्य
तद्रितः॥ मम वर्त्मानुवर्त्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः॥ २३॥ उत्सीदे
युरि मे लोकान् कुर्यात्कर्मचेदहं॥ संकरस्य च कर्त्ता स्यामुपहन्या
मिमाः प्रजाः॥ २४॥ सत्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत॥ कु
र्याद्विद्वांसस्तथा सक्तश्चिक्वीर्षुर्लोकसंग्रहं॥ २५॥ न बुद्धिभेदं जनयेद
ज्ञानात्कर्मसंगिनां॥ जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान् युक्तः समाचरन्॥ २६॥

अ०

३

१४

प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः॥ अहंकारविमृदात्मा क
र्ता हि मिति मन्यते॥ २७॥ तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः॥ गु
णगुणेषु वर्तत इति मत्वा न सज्जते॥ २८॥ प्रकृतेर्गुणसंमृदाः सज्जं
ते गुणकर्मसु॥ तान कृत्स्नविदो मंदान् कृत्स्नविन्नविचालयेत्॥ २९॥
मायिसर्वाणि कर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा॥ निराशी निर्ममो भू-
त्वा युध्यस्व विगतज्वरः॥ ३०॥ ये मे मतमिदं नित्यमनुतिष्ठन्ति मानवाः
॥ श्रद्धावन्तो न सूर्यन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभिः॥ ३१॥ ये त्वैतदभ्यसूर्यं
तो नानुतिष्ठन्ति मे मतं॥ सर्वज्ञानविमृदांस्तान् विद्विन्ष्टान्चेतसः
३२॥ सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि॥ प्रकृतिं यांति भूतानि

भ.गी.
१५

निग्रहः किं करिष्यति ॥ ३३ ॥ इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थे रागद्वेषो व्यवस्थि-
तो ॥ तयोर्न वशमागच्छेत्तौ त्वस्य परिपंथिनो ॥ ३४ ॥ श्रेयान्स्वधर्मो वि-
गुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् स्वधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥
३५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ॥ अनि-
च्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥ ३६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ का-
म एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ॥ महाशनो महापाप्मा विद्ध्येनमि-
ह वै रियं ॥ ३७ ॥ धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च ॥ यथोल्बेनावृ-
त्तो गर्भस्तथा तेनेदमावृतं ॥ ३८ ॥ आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यं वै-
रिणा ॥ कामरूपेण कौंतेय दुःपूरेणानलेन च ॥ ३९ ॥ इन्द्रियाणि मनो बु-

अ.
३

१५

द्विरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥ एते विमोहयत्येष ज्ञानभावत्यदेहिर्न
॥ ४० ॥ तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥ पाप्मानं प्रजहि
त्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनं ॥ ४१ ॥ इन्द्रियाणि पराण्याहु रिन्द्रियेभ्यः प
रं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ॥ ४२ ॥ एवं बुद्धेः प
रं बुद्ध्या संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ जहि शत्रुं महाबाहो कामरूपं दु
रासदं ॥ ४३ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां यो
गशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मसंन्यासयोगो नाम तृतीयो
ध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमव्ययं ॥ विवस्वान्मनवे प्राह मनु

भ.गी.

१६

रिश्वाकवेब्रवीत् ॥ १ ॥ एवं परं परा प्राप्तिमिमं राजर्षयो विदुः ॥ सकाले
नेह महता योगेनष्टः परंतप ॥ २ ॥ स एवायं मया तेद्य योगः प्रोक्तः
पुरातनः ॥ भक्तोसि मे सखा चेति रहस्यं त्येतदुत्तमं ॥ ३ ॥ अर्जुन उ-
वाच ॥ अयं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः ॥ कथमेतद्विजानी-
यां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ बहूनि मे व्यती-
तानि जन्मानि तव चार्जुन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप
॥ ५ ॥ अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥ प्रकृतिं स्वाम-
धिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥ ६ ॥ यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भव-
ति भारत ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं ॥ ७ ॥ परित्रा-

अ०

४

१६

णायसाधूनां विनाशाय च दुष्कृतां ॥ धर्मसंस्थापनार्थाय संभवा
मियुगेयुगे ॥ ८ ॥ जन्म कर्म च मे दिव्यमेवं यो वेत्ति तत्त्वतः ॥ त्यक्त्वा
देहं पुनर्जन्म नेति मामेति सोर्जुन ॥ ९ ॥ वीतराग भयक्रोधा मन्म
यामा मुपाश्रिताः ॥ बहवो ज्ञानतपसा पूता मद्भावमागताः ॥ १० ॥
ये यथामां प्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहं ॥ मम वर्त्मानुवर्त्तन्ते मनु-
ष्याः पार्थ सर्वशः ॥ ११ ॥ कांक्षन्तः कर्मणां सिद्धिं यजन्त इह देवताः
क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा ॥ १२ ॥ चातुर्वर्ण्यं मया
सृष्टं गुणकर्मविभागशः ॥ तस्य कर्त्तारमपि मां विद्ध्य कर्त्तारमव्ययं
॥ १३ ॥ न मां कर्माणि लिप्सन्ति न मे कर्मफले स्पृहा ॥ इति मां योभिजा

भ.गी.
१७

नातिकर्मभिर्नसबध्यते १४ एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षु
भिः ॥ कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतं १५ ॥ किं कर्म किमकर्मेति
कवयोप्यत्र मोहिताः ॥ तत्ते कर्म प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसे शुभा
त् १६ ॥ कर्मणो ह्यपि बोद्धव्यं बोद्धव्यं च विकर्मणः ॥ अकर्मणश्च
बोद्धव्यं गहना कर्मणो गतिः १७ ॥ कर्मण्यकर्मयः पश्येदकर्मणि
च कर्मयः ॥ सबुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्नकर्मकृत् १८ ॥ य
स्य सर्वे समारम्भाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं
तमाहुः पण्डितं बुधाः १९ ॥ त्यक्त्वा कर्म फलासंगं नित्यतृप्तो निराश्र
यः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति सः २० ॥ निराशीर्यतः

अ०
४

१७

चित्तात्मात्यक्तसर्वपरिग्रहः॥ शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति कि-
ल्विषं॥२१॥ यदृच्छा लाभसंतुष्टोद्वं हातीतो विमत्सरः॥ समः सिद्धा-
वसिद्धौ च कृत्वा पितृनिबध्यते॥२२॥ गतसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थि-
तचेतसः॥ यज्ञायाचरतः कर्म समग्रं प्रविलीयते॥२३॥ ब्रह्मार्पणं ब्र-
ह्मविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतं॥ ब्रह्मेव तेन गंतव्यं ब्रह्म कर्म समाधि-
ना॥२४॥ देवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते॥ ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं
यज्ञेनैवोपजुहोति॥२५॥ श्रोत्रादीनींद्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु-
जुहोति॥ शब्दादीन्विषयानन्ये इन्द्रियाग्निषु जुहोति॥२६॥ सर्वाणीं-
द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे॥ आत्मसंयमयोगाग्नौ जुहोति ज्ञा

भ.गी.
१८

नदीपिते ॥ २७ ॥ द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तथापरे ॥ स्वाध्याय
ज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितव्रताः ॥ २८ ॥ अपाने जुहति प्राणं प्राणे
पानं तथापरे ॥ प्राणापानगतीरुध्वा प्राणायामपरायणाः ॥ २९ ॥
अपरे नियताहारः प्राणान्प्राणेषु जुहति ॥ सर्वे व्येते यज्ञविदो यज्ञ-
क्षपितकल्मषाः ॥ ३० ॥ यज्ञशिष्टा मृतभुजो यांति ब्रह्मसनातनं ॥ ना-
यं लोकोऽस्य यज्ञस्य कुतो न्यः कुरु सन्तम ॥ ३१ ॥ एवं बहुविधायज्ञा वि-
तता ब्रह्मणो मुखे ॥ कर्मजान् विद्वितान् सर्वानेवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे ॥
॥ ३२ ॥ श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञा ज्ञानयज्ञः परंतप ॥ सर्वे कर्मास्त्रिलं पा-
र्थ ज्ञाने परिसमाप्यते ॥ ३३ ॥ तद्विद्वि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया

अ०
४

१८

उपदेक्ष्यंति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ३४ ॥ यज्ज्ञात्वा न पुन
र्मोहमेवं यास्यसि पांडव ॥ येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि
॥ ३५ ॥ अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः ॥ सर्वज्ञानपूर्वैर्नैव वृ
जिनं संतरिष्यसि ॥ ३६ ॥ यथैधांसि समिद्धो ग्निर्भस्मसात्कुरुते ज्ञुनः ॥
ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ ३७ ॥ न हि ज्ञानेन सह शंख
वित्रमिह विद्यते ॥ तत्स्वयं योगसंमिद्धः कालेनात्मनि विंदति ॥ ३८ ॥
श्रद्धावांस्तु भते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः ॥ ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिम
चिरेणाधिगच्छति ॥ ३९ ॥ अज्ञश्चाश्रद्धानश्च संयतात्मा विनश्य
ति ॥ नायं लोकोस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः ॥ ४० ॥ योगसंन्यस्तकर्मा

भ.गी.

१९

णं ज्ञानसंछिन्नसंशयं॥ आत्मवंतं न कर्माणि निबध्नन्ति धनं जय
॥४१॥ तस्मादज्ञानसंभूतं हृत्स्थं ज्ञानासिनात्मनः॥ छित्तेन संशयं
योगमातिष्ठोत्तिष्ठ भारत॥४॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिष
सुब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ज्ञ
योगो नाम चतुर्थोऽध्यायः॥ श्रीकृष्णाय नमः॥ अर्जुन उवाच॥
संन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं वसंशसि॥ यच्छ्रेय एतयोरेकं तन्मे
ब्रूहि सुनिश्चितं॥१॥ श्रीकृष्ण उवाच॥ संन्यासः कर्मयोगश्च निः
श्रेयसकरावुभौ॥ तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते॥२॥
ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न कांक्षति॥ निर्द्वंद्वो हि महाबाहो॥

अ०

४

१९

सुखं बंधात् मुच्यते ॥ ३ ॥ सांख्ययोगो पृथग्वालाः प्रवदंति न पं
डिताः ॥ एकमप्यास्थितः सम्यग्भूयो विदते फलं ॥ ४ ॥ यासां
रंभेः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥ एकं सांख्यं च योगं च
यः पश्यति स पश्यति ॥ ५ ॥ संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्नु
मयोगतः ॥ योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्म न चिरेणाधिगच्छति ॥ ६ ॥
योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः ॥ सर्वभूतात्मभू
तात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते ॥ ७ ॥ नैव किंचित्करोमीति युक्तो म
न्येत तत्त्ववित् ॥ पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन् श्रन् गच्छन्
स्वपन् श्वसन् ॥ प्रलयन् विमृजन् गृह्णन् निमिषन् निमिषन् पि

भ.गी.
२०

इंद्रियाणींद्रियार्थेषु वर्तत इति धारयन् ॥ ९ ॥ ब्रह्मण्या धाय कर्मा
णि संगंत्य त्का करोति यः ॥ लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवांभसा
॥ १० ॥ कार्येन मनसा बुद्ध्या केवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनः कर्म कु-
र्वेति संगत्य त्का त्मशुद्धये ॥ ११ ॥ युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शांतिमो-
द्नोति नैष्टिकीं ॥ अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते ॥ १२ ॥
सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्यास्ते सुखं वशी ॥ न वद्वारे पुरे देही नैव
कुर्वन् कारयन् ॥ १३ ॥ न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः
॥ न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥ १४ ॥ नादत्ते कस्य चित्पा-
पं न चैव सुकृतं विभुः ॥ अज्ञानेनाद्यतं ज्ञानं तेन मुह्यंति जंतवः ॥

अ०
५

२०

॥१५॥ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ॥ तेषामादित्य
वज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परं ॥१६॥ तद्बुद्धयस्तदात्मानस्तन्निष्ठा
स्तत्परायणाः ॥ गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥१७॥
विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥ शुनि चैव श्वपाके च
पण्डिताः समदर्शिनः ॥१८॥ इहैव तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं
मनः ॥ निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणि ते स्थिताः ॥१९॥ न प्रह-
ष्येत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियं ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्र-
ह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥२०॥ बाह्यस्य शेषसक्तात्मा विंदत्यात्मनि-
यसुरवं ॥ सब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखमक्षयमश्नुते ॥२१॥ ये हि सं

भ.गी.
२९

स्पर्शजाभोगादुःखयोनयएवते॥ आद्यंतवतः कौंतेयनतेषु रम
तेबुधः॥२२॥ शक्नोतीहैवयः सोढुं प्राक्शरीरविमोक्षणात्
कामक्रोधोद्भववेगंसयुक्तः ससुरवीनरः॥२३॥ योतः सुरवोतग
रामस्तथांतर्ज्योतिरेवयः॥ सयोगी ब्रह्मनिर्वाणं वर्त्तते विदिता
त्मनो॥२४॥ लभतोधिगच्छति॥२४॥ लभते ब्रह्मनिर्वाणमृषयः
क्षीणकल्मषाः॥ छिन्नद्वेधा यतात्मानः सर्वभूतहिते रताः॥२५॥
कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसां॥ अभितो ब्रह्मनिर्वाणं
वर्त्तते विदितात्मना॥२६॥ स्पर्शान्कृत्वा बहिर्वाह्यांश्चक्षुश्चैवां
तरेभ्रुवोः॥ प्राणायानौ समौ कृत्वा नासाभ्यंतरचारिणो॥२७॥ य

अ०
५

२९

तेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः॥ विगतेच्छाभयक्रोधोयः
सदा मुक्त एव सः॥ २८॥ भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरं॥
सुहृदं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति॥ २९॥ इति श्रीमद्भग-
वद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जु-
नसंवादे संन्यासयोगो नाम पंचमोऽध्यायः॥ ५॥ श्रीभग-
वानुवाच॥ अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः॥ संन्या-
सी च योगी च न निरग्निर्न चाक्रियः॥ १॥ यं संन्यासमिति प्राहु-
र्योगिर्तं विद्धि पांडव॥ न त्व्यसंन्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन
॥ २॥ आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते॥ योगारूढस्य तस्यै

भ.गी.
२२

वशमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥ यदाहिनेन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुष
ज्जते ॥ सर्वसंकल्पसंन्यासी योगारूढस्तदोच्यते ॥ ४ ॥ उद्धरेदा
त्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् ॥ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मै
वरिपुरात्मनः ॥ ५ ॥ बंधुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मैवात्मना जि
तः ॥ अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मैव शत्रुवत् ॥ ६ ॥ जितात्मनः
प्रशान्तस्य परमात्मा समाहितः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु तथा
मानापमानयोः ॥ ७ ॥ ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा कूटस्थो विजिते
न्द्रियः ॥ युक्त इत्युच्यते योगी समलोष्टाश्मकान्वनः ॥ ८ ॥ सुहृ
न्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥ साधुष्वपि च पापेषु स

अ०
६

२२

मबुद्धिर्विशिष्यते॥ ९॥ योगीयुं जीतसतत मात्मानं रहसि स्थि
तः॥ एकाकीयत चित्तात्मा निराशीरपरिग्रहः॥ १०॥ श्रुचौ देशे
प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः॥ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चेला
जिनकुशोत्तरं॥ ११॥ तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः॥
उपविश्यासने मुञ्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये॥ १२॥ समं कायशिरोग्री
वं धारयन्नचलं स्थिरः॥ संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोक
यन्॥ १३॥ प्रशांतात्मा विगभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः॥ मनः सं
यम्यमाच्चित्तो युक्त आसीत मत्परः॥ १४॥ युंजन्नेवं सदात्मानं यो
गी नियतमानसः॥ शान्तिं निर्वाणपरमां मत्संस्थामधिगच्छ॥

भ. जी.

२३

ति॥१५॥नात्यश्नतःस्तुयोगोस्तिनचैकांतमनश्नतः॥नचाति
स्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन॥१६॥युक्ताहारविहारस्य युक्त
चेष्टस्य कर्मसु॥युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा ॥
१७॥यदा विनियतं चित्तमात्मान्येवावतिष्ठते॥निस्पृहः सर्वका
मेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा॥१८॥यथा दीपो निवातस्थो नैंगते.
सोमपास्मृता॥योगिनो यतचित्तस्य युंजतो योगमात्मनः॥१९॥
यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया॥यत्र चैवात्मनात्मानं प
श्यन्नात्मनितुष्यति॥२०॥सुखमात्यंतिकं यत्तद्बुद्धिशाह्वयम
तीन्द्रियं॥वेत्तियत्र न चैवायं स्थितश्चलतितत्त्वतः॥२१॥यं ल-

अ०

६

२३

ध्याचापरंलाभं मन्यतेनाधिकं ततः॥ यस्मिन् स्थितो न दुःखेन गु
रुणापि विचाल्यते॥ २२॥ तं विद्यादुःखसंयोगं वियोगं योगसंज्ञि
तं॥ स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा॥ २३॥ संकल्पप्र
भवान्कामांस्यत्कासर्वानि शेषतः॥ मनसेर्वेन्द्रियग्रामं विनिय
म्य समं ततः॥ २४॥ शनैः शनैरुपरमेद्बुद्ध्या धृतिगृहीतया॥ आ
त्मसंस्तुमनः कृत्वा न किंचिदपि चिंतयेत्॥ २५॥ यतो यतो निश्च
रतिमनश्चंचलमस्थिरं॥ ततस्ततो नियम्येतदात्मन्येव वशं न
येत्॥ २६॥ प्रशान्तमनसं त्येन योगिर्न सुखमुत्तमं॥ उपैति शां
तरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषं॥ २७॥ युंजन्नेवं सदात्मानं योगी

भ.गी.
२४

विगतकल्मषः॥सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते॥२८॥
सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानिचात्मनि॥ईक्षतेयोगयुक्ता-
त्मासर्वत्रसमदर्शिनः॥२९॥योमांषश्यतिसर्वत्रसर्वत्रमयिपश्य-
ति॥तस्याहंनप्रणश्यामिसचमेनप्रणश्यति॥३०॥सर्वभूतस्ति-
तंयोमांभजत्येकत्वमास्तितः॥सर्वथावर्तमानोपिसयोगीम-
यिवर्तते॥३१॥आत्मौयम्येनसर्वत्रसमंपश्यतियोजुन॥सुखं
वायदिवादुःखंसयोगीपरमोमतः॥३२॥अर्जुनउवाच॥
योयंयोगस्त्वयाप्रोक्तःसाम्येनमधुसूदन॥एतस्याहंनपश्या-
मिचंचलत्वात्स्थितिंस्थिरां॥३३॥चंचलंहिमनःकृष्णप्रमाथि

अ०
६

२४

बलवद्गृहं॥ तस्याहंनिग्रहंमन्ये वा योरिवसुदुष्करं॥ ३४॥ श्रीम
गवानुवाच॥ असंशयंमहाबाहोमनोदुर्निग्रहंचलं॥ अभ्या
सेनतुकोतैयवैराग्येणचगृह्यते॥ ३५॥ असंयतात्मनायोगो-
दुःप्रापइतिमेमतिः॥ वश्यात्मनातुयतताशक्योवाप्तुमुपाय
तः॥ ३६॥ अर्जुनउवाच॥ ॥ अयातिःश्रद्धयोयेतोयोगाच्च
लितमानसः॥ अप्राप्ययोगसंसिद्धिंकांगतिंकृष्णगच्छति॥
३७॥ कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्चिन्नाभ्रमिवनश्यति॥ अप्रतिष्ठो
महाबाहोविमूढोब्रह्मणःपथि॥ ३८॥ एतन्मेसंशयंकृष्णछेत्तु
मर्हस्यशेषतः॥ त्वदन्यःसंशयस्यास्यछेत्तानत्पुनपद्यते॥ ३९॥

भ.गी.

२५

श्रीभगवानुवाच ॥ पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते ॥ न
हिकल्याणकृत्कश्चिद्गतिं तात गच्छति ॥ ४० ॥ प्राप्य पुण्यकृतां
लोकानुषित्वा शाश्वतीः समाः ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टो
भिजायते ॥ ४१ ॥ अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमतां ॥ एतद्दि
दुर्लभतरं लोके जन्म यद्दीदृशं ॥ ४२ ॥ तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते
पौर्वदैहिकं ॥ यतते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरुनन्दन ॥ ४३ ॥ पूर्वा
भ्यासेन ते नैव हि यतेत्यवशोपि सः ॥ जिज्ञासुरपि योगस्य श
द्ब्रह्मातिवर्तते ॥ ४४ ॥ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धं किल्बि
षः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परंगतिं ॥ ४५ ॥ तपस्विभ्यो

अ०

६

२५

धिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतो धिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिको योगी
तस्माद्योगी भवार्जुन ॥ ४६ ॥ योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनां तशस्मना
॥ श्रद्धावान्भजते यो मां समेयुक्ततमो मतः ॥ ४७ ॥ इति श्रीम
द्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जु
नसंवादे अभ्यासयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
॥ ॥ मय्यासक्तमनाः पार्थ योगं युंजन्मदाश्रयः ॥ असंशयं स
मग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु ॥ १ ॥ ज्ञानं ते हं सविज्ञानमिदं वक्ष्या
म्यशेषतः ॥ यज्ज्ञात्वानेह भूयो न्यतः ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥ म
नुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ॥ यततामपि सिद्धानां

भ.गी.

२६

कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः॥३॥ भूमिरायोनलो वायुः खं मनो बुद्धिरे
वच॥ अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा॥४॥ अपरे यमि
तस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे परां॥ जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्य
तेजगत॥५॥ एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय॥ अहंक-
स्मस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा॥६॥ मत्तः परतरं नान्यत्किंचि
दस्ति धनं जय॥ मयि सर्वमिदं प्रोक्तं सूत्रे मणिगणा इव॥७॥ र
सो ह मय्युक्तो ते यप्रभास्मि शशिसूर्ययोः॥ प्रणवः सर्ववेदेषु
शब्दः खेपोरुषं नृषु॥८॥ पुण्यागंधः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि
विभावसौ॥ जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु॥९॥ बी.

अ०

७

२६

जं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनं ॥ बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि-
ते जस्ते जस्विनामहं ॥ १० ॥ बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितं
धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ॥ ११ ॥ येनैव सात्विकाभा-
याराजरातामसाश्च ये ॥ मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥
१२ ॥ त्रिभिर्गुणमयेर्भावेरेभिः सर्वमिदं जगत् ॥ मोहितं नाभिजा-
नाति मामेभ्यः परमव्ययं ॥ १३ ॥ देवीत्येषा गुणमयी मम माया दुर-
त्यया ॥ मामेव ये प्रपद्यन्ते माया मे तां तरति ते ॥ १४ ॥ न मां दुष्कृति-
नो मूढाः प्रपद्यन्ते न राधमाः ॥ मायया पल्लवज्ज्ञाना आसुरं भाव-
माश्रिताः ॥ १५ ॥ चतुर्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोर्जुना ॥ आर्त्ता

भ.गी.
२७

जिज्ञासुरर्थार्थं ज्ञानी च भरतर्षभ ॥ १६ ॥ तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त
एकभक्तिर्विशिष्यते ॥ प्रियो हि ज्ञानिनो त्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥
१७ ॥ उदारः सर्व एवैते ज्ञानी त्वास्मैव मे मतं ॥ आस्थितः सहियु-
क्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिं ॥ १८ ॥ बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां
प्रपद्यते ॥ वासुदेवः सर्वमिति समहोत्सासु दुर्लभः ॥ १९ ॥ कामैस्ते
स्तेर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्ते न्यदेवताः ॥ तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या
नियताः स्वया ॥ २० ॥ यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छ-
ति ॥ तस्य तस्या चलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहं ॥ २१ ॥ स तया श्रद्ध-
या युक्तस्तस्याराधनमीहते ॥ लभते च ततः कामान्मयेव विहि

अ०
७

२७

तान्हितान्॥२२॥ अंतवत्तुफलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसां॥ देवा
न्देवयजोयांति मन्दक्तायांति मामपि॥२३॥ अव्यक्तं व्यक्तिमाप
न्नं मन्यंते मामबुद्धयः॥ परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमं॥२४॥
ता हं प्रकाशः सर्वस्य योगमायासमावृतः॥ मूढोयं नाभिजानाति
लोको मामजमव्ययं॥२५॥ वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जु
न॥ भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन॥२६॥ इच्छा द्वेष स
मुत्थेन द्वंद्वमोहेन भारत॥ सर्वभूतानि संमोहं सर्गेयांति परंत
प॥२७॥ येषां त्वं तं गतं पापं जनानां पुण्यकर्मणां॥ ते द्वंद्वमोह
निर्मुक्ता भजन्ते मां दृढव्रताः॥२८॥ जरा मरण मोक्षाय मामा-

भ.गी.
२८

श्रित्ययतंतिये॥ ते ब्रह्मतद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलं॥ २९॥ सा
धिभूताधिदैवं मांसाधियज्ञं च ये विदुः॥ प्रयाणकालेऽपि च मां ते वि-
दुर्युक्तचेतसः॥ ३०॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि-
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ञानयोगो नाम
सप्तमोऽध्यायः॥ ३१॥ अर्जुन उवाच ॥ किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं-
किं कर्म पुरुषोत्तम॥ अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते॥ १॥
अधियज्ञः कथं को वदेहे सिन्धुसुदन॥ प्रयाणकाले च कथं
ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः॥ २॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षरं ब्रह्म
परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते॥ भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्म

अ०
७

२८

सजितः॥३॥ आधिभूतं क्षरोभावेः पुरुषश्चाधिदैवतं॥ अधि-
यज्ञोहमेवावदेहे देहभृतां वरः॥४॥ अंतकाले च मामेव स्मरन्मु-
क्ताकले वरं॥ यः प्रयातिसमद्वा ब्रूयाति नास्त्यत्र संशयः॥५॥
यं यंचापि स्मरन्मावं त्यजत्यंतैकले वरं॥ तंतमेवेति कौंतेय
सदा तद्भावभावितः॥६॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर
युध्य च॥ मय्यर्पितमनो बुद्धिर्मा मे वै व्यस्य संशयः॥७॥ अ-
भ्यासयोगयुक्तेन चेतसानान्यगामिना॥ परमं पुरुषं दिव्यं या-
ति पार्थानुर्वितयन्॥८॥ कविं पुराणमनुशासितारमणोर-
णीयां समनुस्मरेद्यः॥ सर्वस्य धातारमर्चिं त्यक्त्वा मादित्यवर्णं

भ. गी.

२९

तमसः परस्तात् ॥ ९ ॥ प्रयाणकाले मनसा चलेन भक्त्या युक्तो
योगबलेन चैव ॥ श्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक्सतं परं पुरु
षमुपैति दिव्यं ॥ १० ॥ यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो
वीतरागाः ॥ यदि छन्तो ब्रह्मचर्ये चरन्ति तत्तेषां संप्रहेण प्रव
क्ष्ये ॥ ११ ॥ सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ मूर्ध्नि ध्या
यात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणम् ॥ १२ ॥ ॐ मित्येकारं ब्र
ह्म व्याहृत्मा मनुस्मरन् ॥ यः प्रयाति त्यजन् देहं स याति परमां ग
तिम् ॥ १३ ॥ अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ॥ तस्याहं
सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥ मामुपेत्य पुनर्ज-

अ०
८

२९

रिवर्तते॥१०॥ अवजानंति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितं॥ परं
भावमजानंतो मम भूतमहेश्वरं॥११॥ मोघाशामोघकर्माणो मो
घज्ञानाविचेतसः॥ राक्षसीमासुरी चैव प्रकृतिमोहिनीं श्रिताः
॥१२॥ महात्मानस्तु मां पार्थ देवीं प्रकृतिमाश्रिताः॥ भर्जंत्यनन्य
मनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययं॥१३॥ सततं कीर्तयंतो मां यतंतश्च
दृढव्रताः॥ नमस्यंतश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते॥१४॥
ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजंतो मामुपासते॥ एकत्वेन पृथक्त्वेन
बहुधा विश्वतो मुखं॥१५॥ अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौ
षधौ॥ मंत्रोहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुता॥१६॥ पिताहमस्य-

भ.गी.

३२

जगतो माता धाता पिता महः ॥ वेद्यं पवित्रमोंकारऋक्सामयजु
रेव च ॥ १७ ॥ गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् प्रभवः
प्रलयः स्थानं निधानं बीजमव्ययं ॥ १८ ॥ तयाम्यहमहं वर्षे नि-
गृह्णाम्युत्सृजामि च ॥ अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥
॥ १९ ॥ त्रैविद्यामां सोमपाः पूतपापा यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते
॥ तेषु ण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान् दिवि देवभोगान्
॥ २० ॥ ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशं-
ति ॥ एवं त्रयीधर्ममनुप्रपन्ना गता गतं कामकामालभन्ते ॥ २१ ॥
अनन्याश्चिंतयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ॥ तेषां नित्याभियु-

अ०

९

३२

क्तानां योगक्षेमं वहाम्यहं ॥२२॥ ये प्यन्यदेवताभक्ता यजन्तेश्च
द्वयान्विताः ॥ तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकं ॥२३॥ अ
हं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ॥ न तु मामभिजानन्ति त
त्वेना तश्च्यवन्ति ते ॥२४॥ यांति देवव्रता देवान् पितॄन् यांति-
पितॄव्रताः ॥ भूतानि यांति भूते ज्या यांति मद्याजिनोऽपि मां ॥२५॥
पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ॥ तदहं भक्त्युपहृत
मश्नामि प्रयतात्मनः ॥२६॥ यत्करोषिय दश्नासिय जुहोसि द
दासिय त ॥ यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणं ॥२७॥ शुभा
शुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनेः ॥ संन्यासयोगयुक्तात्मा विमु

भ.गी.

३३

क्तो मामुपैष्यसि॥२८॥ समोहं सर्वभूतेषु न मे दृष्टोस्ति न प्रियः॥
ये भजंतितु मां भक्त्या मयिते ते तु चाप्यहं॥२९॥ अपि चेत्सुदुराचारो भ
जते मामनन्यभाक् साधुरेव समंततः सम्यग्व्यवसितो हि सः॥३०॥
क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छांतिं निगच्छति॥ कौंतेय प्रतिजानी
हि न मे भक्तः प्रणश्यति॥३१॥ मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य ये पिस्युः पाप-
यो नयः॥ स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परां गतिं॥३२॥ किंपु
न ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा॥ अनित्यमसुखं लोकमि
मं प्राप्य भजस्व मां॥३३॥ मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु
मामेवैष्यसि युक्तेव मात्मानं मत्परायणः॥३४॥ इति श्रीमद्भग

अ०

९

३३

वद्भीतासृपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुन
संवादे राजाविद्यायोगो नाम नवमोऽध्यायः ॥ अर्जुन उ
वाच ॥ ॥ भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः ॥ यत्ते हं प्रियमा
णाय वक्ष्यामि हितकाम्यया ॥ १ ॥ न मे विदुः सुरगणाः प्रभवन्
महर्षयः ॥ अहमादिर्हि देवानां महर्षिणां च सर्वशः ॥ २ ॥ यो मा
मजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरं ॥ असंमूढः समर्त्येषु सर्वपा
पैः प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः सुखं
दुःखं भवो भावो भयं चाभयमेव च ॥ ४ ॥ अहिंसा समता तुष्टिस्त
पोदानं यशो यशः ॥ भवंति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ॥

भ.गी.
३४

॥५॥ महर्षयः सप्तपूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ॥ मद्भावा मानसा जा-
ता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥६॥ एतां विभूतिं योगं च मम यो वेत्ति त-
त्त्वतः सो विकल्पेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥७॥ अहं सर्वस्य
प्रभवो मत्तः सर्वे प्रवर्तते ॥ इति मत्वा भर्जते मां बुधा भावसम-
न्विताः ॥८॥ मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परं ॥ कथयन्-
तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति चरमं ति च ॥९॥ तेषां सततयुक्तानां भ-
जतां प्रीतिपूर्वकं ॥ ददामि बुद्धि योगं ते येन मामुपयोजिते १०
तेषां मेवानु कं पार्थ महमज्ञानजन्तमः ॥ नाशयाम्यात्मभा-
वस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता ॥११॥ अर्जुन उवाच ॥ परं

अ०
१०

३४

ब्रह्मपरंधामयवित्रं परमं भवान्॥ पुरुषं शाश्वतं दिव्यमा
दिदेवमर्जविभुं॥ १२॥ आहुस्त्वामृषयः सर्वदेवर्षिर्नारदस्त
था॥ असितो देवलो व्यासः स्वयं चैव ब्रवीषि मे॥ १३॥ सर्वमे
तदृतं मन्येयन्मां वदसि केशव॥ न हिते भगवन्व्यक्तिं विदु
र्देवानदानवाः॥ १४॥ स्वयमेवात्मनात्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्त
म॥ भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते॥ १५॥ वक्तुमर्हस्य
शेषेण दिव्यात्मा विभूतयः॥ याभिर्विभूतिभिर्लोकै-
र्निर्मास्त्वं व्याप्यतिष्ठसि॥ १६॥ कथं विद्यामहं योगिंस्त्वं सदा प
रिर्वितयन्॥ केषु केषु च भावेषु चित्तोऽसि भगवन्मया॥ १७॥

भ. गी.
३५

विस्तरेणात्मनो योगं विभृतिं च जनार्दन ॥ भूयः कथय त्वमि
हि शृण्वतो नास्ति मे मृतं ॥ १८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ हं त ते क
थयिष्यामि दिव्यात्मात्मविभृतयः ॥ प्राधान्यतः कुरु श्रेष्ठ ना
स्यंतो विस्तरस्य मे ॥ १९ ॥ अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थि
तः ॥ अहमादिश्वमध्यं च भूतानामंत एव च ॥ २० ॥ आदित्या
नामहं विष्णुर्ज्योतिषां रविर्भुमान् ॥ मरीचिर्मरुतामस्मिन्
क्षत्राणामहं शशी ॥ २१ ॥ वेदानां सामवेदोऽस्मि देवानामस्मि
वासवः ॥ इन्द्रियाणामनश्चास्मि भूतानामस्मि चेतना ॥ २२ ॥ रु
द्राणां शंकरश्चास्मि विज्ञेशो यक्षरक्षसां ॥ वसूनां पावकश्चा-

अ०
१०

३५

[OrderDescription]
,CREATED=14.01.20 15:12
,TRANSFERRED=2020/01/14 at 15:19:07
,PAGES=51
,TYPE=STD
,NAME=S0002523
,Book Name=M-2580-BHAGWAT GEETA
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF

FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF

FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF

FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,